

KIRK YIL ÖNCE DEDENİN EKTİĞİ HAYIR TOHUMUNUN MEYVASINI TORUNU NASIL BULDU...

1979-80 Eğitim yılında İst. İHL de ücretli derse giriyordum. Öğrenciler Umre 'ye gitmek üzere organize olmuş ve rehber öğretmenler arasında beni de seçmişlerdi. Ön hazırlıkları tamamladıktan sonra 35 kişilik bir öğrenci grubu ile yola çıktık. Kiraladığımız otobüsün Bolu'da mazotu bitmiş; mazot sıkıntısı sebebiyle, gece Vali Bey'i yatağından kaldırarak mazot alabilmiştik. Kiraladığımız otobüs Hatay'a ulaştığımızda, mazota gelen zam sebebiyle, bizden ek ücret talep etmiş; vermezsek yola devam edemeyeceğini bildirmişti. Öğretmen ve öğrencilerin çok sınırlı imkânlarına rağmen fark vermeye razı olmuş; yola devam ederek Halep'e geçmiş ve orada bir kaç saatlik serbest vakit molası vermiştik. Bir Grup öğrenci çarşıda gezerken, yapı market diyebileceğimiz bir iş yerinin sahibi ile karşılaşınca,gördükleri aşırı ilgi ve iltifatın sebebini anlayamamış, içlerinden biri koşarak yanıma gelip benden yardım istemişti. Anlamakta zorlanmasam da konuşmak da zorlanmama rağmen iş başa düşmüş ilk rehberlik görevimi yapmak zorunda kalmıştım. Dükkânın içine girip kasadaki 60-65 yaşlarında, sakallı nur yüzlü amcaya selam verip kendimi tanıttım. Etrafımızda olan 10-15 civarında bir grup öğrenci büyük bir merakla bizi izliyor ve dinliyordu. Zar zor da olsa yurt dışındaki bu ilk görevimizi yaptık. İsmi Muhammed Mahmud Badinçki olan bu amcamız çok duygulu bir konuşma yapmış "Türkiye'den 15-18 yaşlarında gençlerin Umreye gittiğini görmek" Onu çok sevindirmiş; duygulandırmış ve heyecanlandırmıştı. Konuşma sonunda bizi yemeğe davet etmiş; gidemeyeceğimizi anlayınca,oturduğu masanın çekmecesini geri çekerek içindeki bütün kâğıt paraları bir poşete doldurarak zorla bize vermiş; bütün karşı ısrarımıza rağmen almak zorunda kalmıştık. Nur yüzlü amcamız bu paranın talebelere dağıtılmasını istiyordu. Bizi uğurlarken gözlerinden akan yaşlar bizi de çok duygulandırmış;etkilemişti. Sonradan öğreniyoruz ki bu muhterem zat, Hastane, Cami ve diğer müştemilatlarında oluşan Halep'teki İbadürrahman külliyesini yaptıran derneğin başkanıymış...

Sonradan poşet içindeki parayı saydığımızda gördük ki, otobüsün istediği ek zammı karşılayacak bir meblağ verilmişti bize...

Giderken, Suriye, Ürdün üzerinden ulaştığımız Arabistan'dan ayrılıp geri dönüşümüz Kuveyt ve Irak üzerinden olmuştu. Yol boyunca not tutmuş ve döndüğümüzde hatıralarımı daktilo ile yazarak kitap haline getirmiştım.

(<https://haremeyn.com/tr/sayfa/ahmet-ziya-hocanin-ilk-umre-ve-ortadogu-gezisi-hatiralari-1980m-1400h>) Aradan yıllar geçmiş bu küçük hatırat kitapçığını sakladığım yeri bile unutmuştum.

2017 yılında, kütüphanemde bir kitap ararken, her şeyini elle çizip dizayn ederek ciltlediğim bu hatıratım gözüme çarptı. Elime aldım; yaklaşık kırk yıl önce teksir kâğıdına daktilo ile yazdığım bu kitapçıkta yazdıklarımı büyük bir merakla tekrar okudum. Halep'te yaşadığımız bu hatırayı okuyunca Muhammed Mahmud Badinçki amca gözümde canlandı; samimi, içten ilgi ve alakası, öğrencilere yaptığı yardım, gözlerimizi yaşartan duygulu konuşması ve döktüğü gözyaşını hatırlayıp ilk aklıma gelen,ülkelerindeki sıkıntılar sebebiyle Türkiye'ye sığınan Suriyelilerden Muhammed Badinçki amcayı sormakoldu. Fatih, Fevzipaşa Caddesi Yavuzselim kavşağına yakın bir binanın en üst katında "Şam-ı Şerif Derneği" tabelasını görünce çıkıp zile bastım. Kapıyı açan Suriyeli gence kendimi tanıttıktan sonra Muhammed

Mahmud Badinçki isimli Halepli bir esnaf vardı; tanır mısın diye sordum. Tanımam ama meşhur ve bilinen bir aile olmaları sebebi ile duydum dedi.

O zaman araştırmamızı ve sağ olup olmadığını, sağsa nerede olduğunu bana bildirmenizi rica ediyorum;deyip telefonuma bırakarak ayrıldım.

Bir gün sonra beni arayarak, Muhammed Mahmud Badinçki Beyin, bizim Halep'te karşılaştığımız yılda bir yıl sonra Mekke'ye hicret etmek zorunda kaldığını, orada vefat edip Cennet-ül Mualla'da defnedildiğini bildirdi. Kaderin cilvesine bakın ki ben de 5 Eylül 1980 de Mekke Ümmül Kura üniversitesine kabul edilerek gitmiş olmama rağmen karşılaşma imkânımız olmamıştı.

Evlatlarını sordum; araştırıp bilgi vereyim dedi ve bir kaç saat sonra arayıp bir oğlunun Türkiye'de Mersin'de olduğunu söyleyip adını ve telefonunu bildirdi. Yanlış bir anlaşılma olmaması için, kendimi tanıtip babası ile ilgili hatıramı anlatarak kendisi ile tanışmak istediğimi, bir sıkıntıları varsa yardımcı olabileceğimi yazıp mesajla kendisine bildirdim. Bir iki saat sonra beni aradı ve çok duygulandığını ve memnun olduğunu söyledi. Kendisini İstanbul'a davet ettim. Oğlunun İstanbul'da olduğunu, bazı sıkıntıları sebebi ile yanıma gelmesi için telefonumu ona vermek üzere izin istedi. Çok memnun olacağım bildirip ben de oğlunun telefonunu aldım. Az sonra oğlu arayıp adres sordu ve yarım saat içinde Fatih'teki ofisimizde yanıma geldi. Sağlık sıkıntıları sebebiyle işsiz olduğunu öğrendim. Suriye'de iken ne iş yaptığını sorunca, düğme boyacısı olduğunu, imkân olsa işini yapabileceğini söyledi.Kendisine her türlü yardımı yapabileceğimi, dükkân bulması halinde kiralama, sermaye temin etmedâhil ne isterse verebileceğimi söyledim. Sağlık konularında fikir verip yardımcı olarak kendisini rahatlattım. Bir müddet sonra da iyi bir iş bulması ve normal bir hayat sürdürmesi mümkün oldu.Kendisine, dedesinin 40 yıl önce ektiği hayır tohumunun meyvesi olarak, yardımcı olmamızı sağlayan kişi, olduğunu söyleyip anlattım...

Dedesinin dostluk temelini nasıl oluşturduğunu öğrenen genç torun şaşırılmıştı; ne diyeceğini bilmiyordu.

Yanıma uğramaya çekinse de izlerini takip ederek hal hatır sormaya devam ediyorum. Suriye, âlimleri, ihlaslı insanları, sokaktaki vatandaşları ile bizim bir parçamız. Hilafetin yıkılması ile onlar da bizim gibi öksüz kalmış. Yetimlerin, öksüzlerin görünüşlerine aldanma, külleri karıştırdıkça yeniden alevlenecek yanıp tutuşacak tazelikte bir sönüşü, yeniden tutuşturmak işi galiba yine bize nasip olacak...

Lübnanlı stratejik araştırmalar uzmanı bir Hristiyan olan Dr. Nebil Halife'nin Suriye ile ilgili MTV kanalında yaptığı konuşmayı tercüme ederek değerlendirmenize sunduk. Mutlaka okumanızı tavsiye ederim... Sizde hayır ekin ki torunlarınız meyvesini yesin...

31/10/2019

Ahmet Ziya İbrahimoglu